

Et velkjent problem i lærerutdanning er at det er et gap mellom teori og praksis, som vil si at det er vanskelig for lærerstudenter å overføre det de lærer i en kontekst til en annen. For å svare på problemet, har Grossman og hennes kollegaer foreslått å sentrere lærerutdanningen rundt kjernepraksiser, noe lærere gjør regelmessig og som gir elever gode muligheter for å lære. En måte å arbeide med kjernepraksiser i lærerutdanning er gjennom approksimasjon til praksis, altså å øve på å gjennomføre små deler av undervisning i mindre komplekse forhold enn i vanlig undervisning.

Vi har gjennomført en intervensjon i matematikk 1, der vi har designet fire økter som innebærer approksimasjon til praksis ved at studentene øver på å planlegge og gjennomføre en matematisk samtale gjennom rollespill. Intervensjonen er del av et prosjekt om resonnering og bevis, og samtalene som studentene har øvd på har handlet om resonnering og bevis for ulike matematiske ideer. Målet var å komme fram til en arbeidsform som gir lærerstudenter muligheter til å lære å undervise resonnering og bevis samtidig som det er mulig å overføre til praksis. I denne presentasjonen vil vi fortelle mer om intervensjonen og hva vi lærte av den.